

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/95/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010259
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:5821010259.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti odsúdenej D. T., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom J. XX/X, E. - P. E., vo veci návrhu na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 26. januára 2023 prejednal sťažnosť odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo zo dňa 04.05.2022, sp. zn. 6Nt/31/2021, v spojení s opravným uznesením zo dňa 29.06.2022, č.k. 6Nt/31/2021-96, a takto

rozhodol:

Sťažnosť odsúdenej sa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením zo dňa 04.05.2022, č.k. 6Nt/31/2021-84, v spojení s opravným uznesením zo dňa 29.06.2022, č.k. 6Nt/31/2021-96, výrokom I. podľa § 394 ods. 1 a ods. 5 Tr. por. povolil obnovu konania vo veci odsúdenej D. T., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom J. XX/X, E. - P. E., v jej neprospech, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/8/2014, ktoré sa právoplatne skončilo dňa 22.10.2014 rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 6T/8/2018-443 zo dňa 24.6.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/76/2014-1174 zo dňa 22.10.2014. Výrokom II. podľa § 400 ods. 1 Tr. por. v časti týkajúcej sa výroku o vine a treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad odsúdenej D. T., nar. XX.XX.XXXX v P., zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/76/2014-1174 zo dňa 22.10.2014, právoplatný dňa 22.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto uzneseniu odsúdená podala sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí po vyhlásení napadnutého uznesenia. Podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne:

„Proti vyššie uvedenému uzneseniu prvostupňového súdu podala odsúdená a jej obhajca, proti všetkým výrokom sťažnosť a žiadame, aby orgán, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje postupom podľa § 190 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť, zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a následne aby našej sťažnosti vyhovel tak, že napadnuté uznesenie zruší a návrh na povolenie obnovy konania zamietne, prípadne aby tak urobil nadriadený orgán postupom podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku.

S napadnutým uznesením nesúhlasíme, (i) podmienky pre povolenie obnovy konania splnené neboli, naviac (ii) rozhodnutie prvostupňového súdu vykazuje aj formálne nedostatky, ktoré ho robia zmätočným.

Formálne nedostatky spočívajú v tom, že vo výroku I. napadnutého uznesenia je nesprávne uvedená spisová značka rozsudku, ktorý vec odsúdenej v pôvodnom konaní rozhodoval na prvom stupni. Vec odsúdenej rozsudkom zo dňa 24.06.2014, sp. zn.: 6T 8/2018-443 rozhodnutá nebola, preto výrok I. napadnutého uznesenia je nesprávny a napadnuté uznesenie zmätočné.

Pokiaľ ide o splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania, podkladom pre rozhodnutie prvostupňového súdu v predmetnej veci bol prakticky výlučne rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 13.08.2021, sp. zn: 13T 10/2021. Týmto bola I. C. A. - členka senátu odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval vec odsúdenej v pôvodnom konaní, uznaná vinnou zo spáchania pokračovacieho zločinu prijímania úplatku. Tu ale chceme zdôrazniť, že odsúdená v pôvodnom konaní bola celé predsúdne aj súdne konanie vo väzbe, odovzdanie úplatku odsúdenou, ako to vyplýva z opisu skutku č. 1 rozsudku Špecializovaného trestného súdu preto vylučujeme. Prirodzene, odsudzujúci rozsudok sudcu za korupčné správanie je mimoriadne závažnou skutočnosťou, nechceme ani nemôžeme spochybňovať vecnú správnosť takéhoto rozsudku. Odsúdená však na uvedenom žiadnym spôsobom neparticipovala, iný (opačný) záver nepripadá do úvahy.

Naše výhrady proti napadnutému uzneseniu prvostupňového súdu spočívajú najmä v tom, že prvostupňový súd neposúdil návrh na povolenie obnovy konania, ako to vyplýva z ustanovení § 394 ods. 1, ods. 5 Trestného poriadku, resp. posúdil len podmienky obnovy konania vyplývajúce z ods. 5 bez toho, aby posúdil podmienky vyplývajúce z ods. 1.

Pri posudzovaní, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba nadväzujúcich etapách: v prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania, súdu známe. Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov. V ustanovení § 394 ods. 5 Trestného poriadku je uvedený samostatný dôvod pre povolenie obnovy konania, zohľadniť ho však nie je možné izolovane, bez splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Sme toho názoru, že súčasná situácia nevytvára predpoklad iného procesného výsledku, ako bolo o veci rozhodnuté. Pred odsúdením v pôvodnom konaní bola odsúdená bezúhonnou osobou, žiadneho protiprávneho konania (trestného činu alebo priestupku) sa nedopustila ani po výkone trestu a absolvovanej protitoxikomanickej liečbe. Žije riadnym a usporiadaným spôsobom života, pracuje, vychováva dieťa, má rodinu.

V pôvodnom konaní bola súdená zato, že mala odoberať marihuanu (od S. T. - odsúdeného 1/) a túto mala následne prechovávať a predávať pričom ju predala trom osobám, ktoré súd stotožnil. Vo všetkých prípadoch išlo o minimálne množstvá.

Prvostupňový súd v pôvodnom konaní uznal odsúdenú vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, za čo jej uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu, okrem iného aj v časti týkajúcej sa odsúdenej D. T., ktorú po úprave skutkovej vety a pri zmenenej právnej kvalifikácii, uznal vinnou zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne, so zaradením do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ako na to správne poukázal prokurátor v návrhu na povolenie obnovy konania, spomedzi osôb, ktorým odsúdená mala predať marihuanu, odvolací súd vylúčil jednu osobu a to I. E.. Rozsudok odvolacieho súdu je zrozumiteľný, v odôvodnení odvolací súd vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich hodnotil. Rozhodnutie odvolacieho súdu má vnútornú logiku a je zároveň preskúmateľné.

S prihladením na všetky okolnosti, teda nielen na rozsudok Špecializovaného trestného súdu, návrh na povolenie obnovy konania si dovoľujeme označiť za nedôvodný. V pôvodnom konaní boli trestné činy dostatočne zistené a ich páchatelia spravodlivo potrestaní. Spravodlivo potrestaná bola aj odsúdená, ktorej ako nikdy netrestanej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov za to, že dvom osobám predala marihuanu. O uložení treste hovoríme ako o spravodlivom, pričom tak ho vnímame, pokiaľ išlo o predaj marihuany dvom osobám a tak by sme ho vnímali, aj keby tieto osoby boli tri.

Aktuálne tu dlhodobo existuje pokojný stav, do ktorého nie je potrebné zasahovať a meniť ho. V nevyhnutnej miere pre dosiahnutie účelu trestného konania sa už do základných práv a slobôd odsúdenej zasiahlo.

Navrhujeme rozhodnúť v zmysle petitu tejto sťažnosti.“

K sťažnosti odsúdenej sa prokurátor písomne vyjadril nasledovne:

„Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, v spojení s opravným uznesením zo dňa 29.06.2022, považujem v oboch výrokoch za zákonné a dôvodné. Odsúdená v podstate zopakoval svoju obranu, prezentovanú na verejnom zasadnutí, pričom jej argumenty považujem za spoľahlivo vyvrátené skutočnosťami, uvedenými v bode 23. odôvodnenia napadnutého uznesenia.

Pokiaľ odsúdená namieta písársku chybu v označení spisovej značky (resp. čísla konania) rozsudku súdu prvého stupňa z pôvodného konania, táto nemá za následok nezákonnosť výroku I. napadnutého uznesenia. Pôvodné konanie bolo totiž vo vzťahu k D. T. v celom rozsahu (výrokom o vine aj výrokom o treste) skončené rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/76/2014-1174 zo dňa 22.10.2014, ktorý je označený správne, rovnako je správne uvedená aj spisová značka, pod ktorou Okresný súd Námestovo predmetnú vec eviduje.

Námietky odsúdenej k podmienkam obnovy konania sú vyvrátené predovšetkým samotnou konštrukciou ustanovenia § 394 ods. 5 Trestného poriadku. Ide o dôvod na obnovu konania sui generis, ktorý na predchádzajúce ustanovenie odseku 1 nadväzuje výslovne iba vo vzťahu k taxatívnemu výpočtu spôsobov skončenia trestných vecí, pri ktorých prichádza do úvahy obnova konania. Na rozdiel od podmienok, uvedených v odsekoch 1 až 4, ktoré sú zamerané na úplnosť dokazovania s nadväznosťou na vecnú správnosť výroku rozhodnutia, odsek 5 chráni „procesnú čistotu“ konania pred najzávažnejšou vadou, ktorou môže byť trestné konanie postihnuté, totiž trestným činom policajta, prokurátora, sudcu alebo prísediaciho. Ustanovenie § 394 ods. 5 Trestného poriadku zároveň špecifikuje aj dôkazný prostriedok, z ktorého sa zisťujú podmienky obnovy konania, a to odsudzujúci rozsudok.

Pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na povolenie obnovy konania je v tomto prípade irelevantné, či súčasná situácia vytvára alebo nevytvára predpoklad iného procesného výsledku, než bolo vo veci rozhodnuté, rovnako je na tieto účely bezpredmetný druh trestnej činnosti, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Súd prvého stupňa nemal dôvod vykonávať dokazovanie, ktoré navrhla odsúdená, keďže navrhované úkony nesúviseli s podmienkami obnovy konania, o ktoré sa opiera návrh prokurátora. Rovnako nebol dôvod skúmať vec z hľadiska možných spôsobov jej skončenia po obnove konania. Na zákonné a vecne správne rozhodnutie o návrhu prokurátora postačovalo zistenie, že vec bola v pôvodnom konaní skončená rozsudkom a z iného právoplatného rozsudku bolo zistené, že sudkyňa v pôvodnom konaní spáchala trestný čin.

Na základe horeuvedených skutočností navrhujem sťažnosť odsúdenej zamietnuť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 13.09.2022, č.k. 5 Ndt 15/2022-113, trestnú vec odsúdenej vedenú pod sp. zn. 1Tos 84/2022 odňal Krajskému súdu v Žiline a prikázal Krajskému súdu v Trenčíne.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie jemu predchádzajúce. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch podanej sťažnosti nie je namietaná existencia takýchto procesných chýb konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ide o správnosť a zákonnosť samotného napadnutého uznesenia okresného súdu, odsúdená v dôvodoch sťažnosti namietala formálnu nesprávnosť výrokovvej časti napadnutého uznesenia a nesprávne posúdenie veci.

Krajský súd sa nestotožnil s dôvodnosťou námietky obhajoby, podľa ktorej výrok I. napadnutého uznesenia je nesprávny po formálnej stránke s poukazom na nesprávne uvedenie čísla konania rozsudku súdu prvého stupňa.

Je treba dať za pravdu obhajobe, že okresný súd vo výroku pod bodom I. napadnutého rozsudku uviedol nesprávne číslo konania v súvislosti s označením rozsudku súdu prvého stupňa. Podstatnou časťou výroku pod bodom I. napadnutého rozsudku je však to, že okresný súd podľa § 394 ods. 1, 5 Tr. por. rozhodol o povolení obnovy konania v trestnej veci odsúdenej, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/8/2014, pričom zvyšná časť výroku pod bodom I. napadnutého uznesenia je podľa názoru krajského súdu právne bezvýznamná. Preto obhajobou namietanú nesprávnosť výroku pod bodom I. napadnutého uznesenia krajský súd nepovažoval za vadu, majúcu za následok nezákonnosť tejto časti výroku napadnutého uznesenia.

Krajský súd sa nestotožnil ani s dôvodnosťou námietky obhajoby voči výkladu ustanovenia § 394 ods. 5 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Ako vyplýva z citovaného znenia uvedeného ustanovenia, podľa právneho názoru krajského súdu toto ustanovenie upravuje osobitný zákonný dôvod pre povolenie obnovy konania, ktorý spočíva v samotnom zistení, že niektorý z tam uvedených orgánov v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin. Odkaz na predchádzajúce odseky § 394 Tr. por. v odseku 5 sa týka len spôsobu (právoplatného) skončenia (trestného) konania a nehovorí nič o nutnosti kumulatívneho naplnenia aj dôvodov pre povolenie obnovy konania podľa predchádzajúcich odsekov. Preto aj podľa právneho názoru krajského súdu zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania v konkrétnom prípade je samotné zistenie skutočnosti, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že právoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 13.08.2021, sp. zn. 13T/10/2021, bola I.. C. A. uznaná vinnou zo spáchania pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Tr. zák. okrem iného aj na tom skutkovom základe, že ako sudkyňa Krajského súdu v Žiline v rozpore s jej povinnosťou sudcu podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a § 30 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) a d) zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov prijala úplatok za účelom zabezpečenia zníženia trestu odsúdenej v odvolacom konaní, ktorý trest bol odsúdenej uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 24.06.2014, sp. zn. 6T/8/2014. Krajský súd konštatuje, že uvedené skutkové zistenie má oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a v súlade s ustanovením § 7 Tr. por. bol okresný súd povinný vychádzať z uvedeného právoplatného rozsudku Špecializovaného trestného súdu.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd postupoval správne aj v otázke právneho posúdenia veci, ak vyššie uvedené skutkové zistenia posúdil ako skutočnosť, zakladajúcu zákonný dôvod pre povolenie obnovy konania podľa ustanovenia § 394 ods. 5 Tr. por. vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo

pod sp. zn. 6T/8/2014. Pokiaľ obhajoba v dôvodoch sťažnosti argumentovala okolnosťami na strane odsúdenej a tým, že odsúdenej nebolo zákonným spôsobom preukázané poskytnutie úplatku konajúcej sudkyňi odvolacieho súdu v pôvodnom konaní, túto argumentáciu krajský súd považoval v prejednávanej veci za nevýznamnú, pretože táto argumentácia nemá žiadny vplyv na rozhodnú skutočnosť v zmysle § 394 ods. 5 Tr. por., ktorou je právoplatné odsúdenie sudkyne odvolacieho súdu, konajúcej v pôvodnej trestnej veci proti odsúdenej.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd vo výroku II. napadnutého uznesenia správne zrušil len odsudzujúci rozsudok odvolacieho súdu vzhľadom na štádium konania, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu vyššie uvedenou sudkyňou.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.